

Jeg gik fra dette Møde med den bestemte Overbevisning i Henhold til de faldne Udtalelser, at det Lovforslag, der vilde fremkomme fra den højtærede Ministers Side, vilde være af en saadan Beskaffenhed, at det maatte kunne samle alle Anskuelse, og at enhver med Tilfredshed maatte kunne slutte sig dertil. Jeg havde den bestemte Forvisning — og det havde saa vidt jeg ved alle de Kommissionsmedlemmer, der var til Stede ved den Lejlighed —, at Ministeren var besjælet af Ønsket om at skabe saa gode Forhold for Landarbejderne, som det overhovedet var muligt gennem den paa-gældende Lovgivning. Jeg gav disse Anskuelse Udtryk ved Behandling af en Forespørgsel fra Medlemmer af det radikale Parti, hvor jeg udtalte min Taknemmelighed til Ministeren for det givne Tilsagn, og til-lige udtalte jeg Haabet om, at Lovforsla-get angaaende de Ændringer, der skulde indføres for at betrygge Husmændene, snarest maatte blive forelagt, for at den Utryghed, der for Tiden herskede, og som gav sig saa mange forskellige Udslag, kunde afløses af Tryghed og Sikkerhed.

Ud fra disse Forudsætninger kan man tænke sig min stigende Forbavselse, da jeg læste det foreliggende Lovforslag og satte mig ind i de foreslaaede Ændringer. De var af en helt anden Natur, end jeg havde ventet og havde god Grund til at vente. De tager paa næsten demonstrativ Maade Afstand fra det Standpunkt, der hidtil har været Venstres her i Rigsdagen, og som ganske særlig fandt Udtryk i den Tale, som Venstres Ordfører i Landstinget, Hr. Ole Hansen, holdt, da Sagen var til Behandling i 1919. Ved de her foreslaaede Æn-dringer afviger den højtærede Minister ganske og absolut fra Venstres daværende Standpunkt.

Jeg skal saaledes nævne Spørgsmaalet om at gaa bort fra de nuværende Kom-missioner og erstatte dem med Udvalg eller Kommissioner, valgte af Amdsraadene, med en retskyndig Formand, udnævnt af Mini-steren. Det var et Standpunkt, som den daværende Ordfører i Landstinget tog abso-lut Afstand fra. Hr. Ole Hansen var en Modstander af, at der skulde være saa mange Nævn og Kommissioner — vi har hørt lignende Udtalelser her, blandt andet af den højtærede Minister. Hr. Ole Hansen kunde kun med stor Overvindelse gaa til, at der skulde være tre Kommissioner, idet han mente, at det maaske var for meget; han vilde dog bøje sig derfor, men han kunde paa ingen Maade tænke sig at gaa videre. Der-imod havde den daværende Landbrugs-

minister foreslaaet, at der skulde være en Kommission for hvert Amt. Nu viser det sig altsaa, at den højtærede Landbrugs-minister er ganske enig med sin daværende Kollega i Spørgsmaalet om, hvor mange Instanser der skal være til at bedømme disse Forhold, og er i absolut Modstrid med sit Partis Ordfører ved denne Lejlighed. Jeg ved ikke, om de nuværende Kommissio-ner har mishaget den højtærede Landbrugs-minister, siden han mener det nødvendigt at gaa bort fra dem og erstatte dem med Kommissioner eller Udvalg nedsatte af Amdsraadene. I hvert Fald vil det, hvis den Ændring føres igennem, komme til at forme sig saaledes, at de Mænd, der skal varetage denne Sag, i Regelen vil blive Mænd, der staar paa et andet socialt Niveau end de, hvis Interesser de skal tage sig af, og som de skal hjælpe til deres formodede Ret. Det ligger i den Maade, hvorpaa Amdsraadene vælges, gennem indirekte Valg — vi ved alle sammen, at jo mere indirekte Valgene foregaar, desto mere fjerner man sig fra det umiddelbare Udtryk for den almindelige Valgret —, at de Kommissioner, der her foreslaas, vil blive sammensat paa en ganske anden Maade end de, der for Øjeblikket eksisterer.

Den højtærede Minister foreslaar end-videre en Overinstans, som ikke mere skal være Landbrugsministeren, men som skal være en Kommission, bestaaende af 3 Medlemmer, hvoraf det ene udnævnes af Kongen, medens de to andre vælges af Rigsdagen, et af hvert Ting. Medens den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Martin Hansen, hvis Betragtninger jeg ellers i alt væsentligt kan slutte mig til, ikke havde noget at indvende mod denne Kom-missions Sæmmensætning, er jeg meget betænke-lig ved en saadan Overinstans. Sagen er nemlig den, at naar de to Ting hvert skal vælge et Medlem, vil der efter al Sandsyn-ighed blive valgt et Medlem af Højre og et Medlem af Venstre, hvortil saa kommer en af Kongen udnævnt Formand. Men derved vil de to andre store Partier her i Rig-sdagen slet ikke blive repræsenteret i Kom-missionen. Det er en Fremgangsmaade, der i nogen Grad minder om den Sæmmensæt-ning, Regeringen foreslog for Valglovskom-missionen. Jeg tror ikke, at en saadan overordnet Kommission hos Brugere af Huse paa Landet vil vække den absolutte Tillid til den overordnede Instans, som gerne skulde foreligge.

Ligesom den ærede Ordfører for Venstre maa jeg beklage, at det Punktum i den tidligere § 18, som angaar Afgiftens Be-